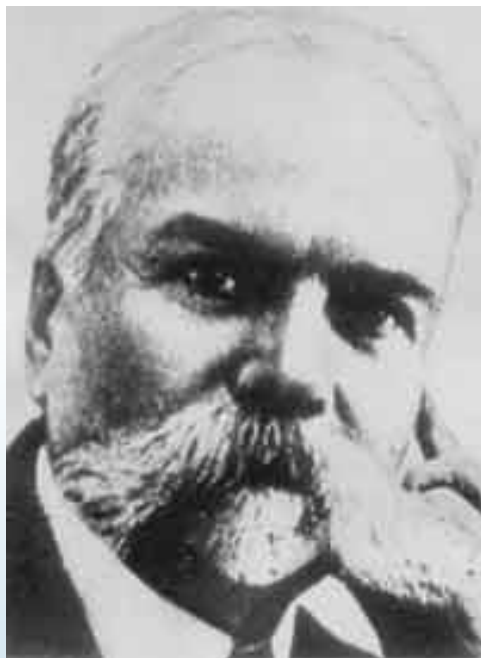

***Донецький край, його
краса, минуле та
майбутнє в поезіях
Миколи Чернявського***

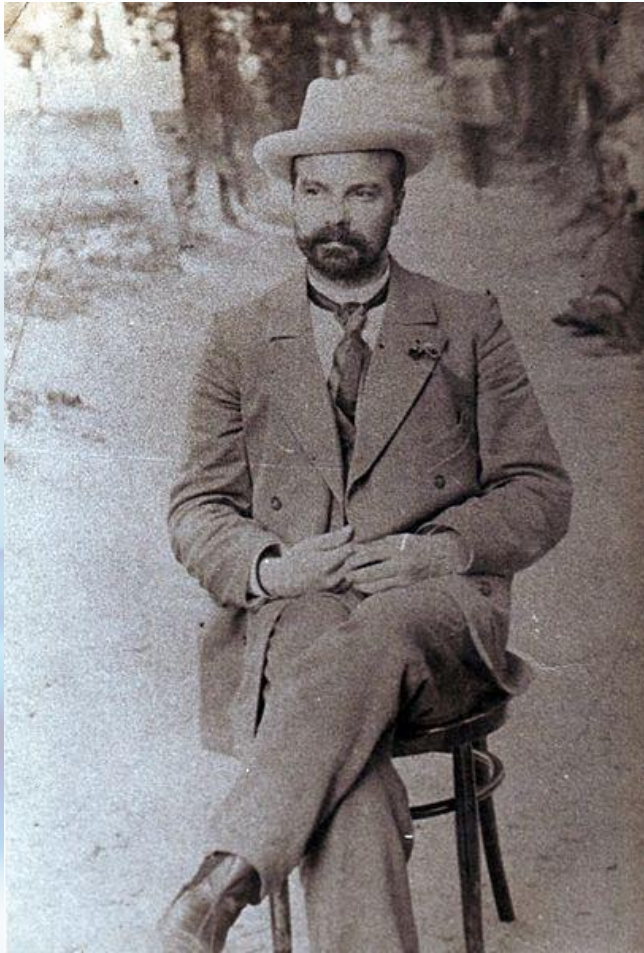
*Підготувала Петрачкова С.О.,
учитель української мови
та літератури
МЗЗ «Школа № 86 м. Донецька»*

**О музо, глухо заніміє
Наш спів у рідному краю,
Дух забуття його розвіє,
Як вітер листя по гаю.
Але бажав би я до краю
Вогонь у серці зберегти,
І тим пісням, що я
співаю,
В серця людей добром
лягти**

(Микола Чернявський)

Життєвий та творчий шлях письменника

**Микола Федорович Чернявський
народився в слободі
Торській Олексіївці
Бахмутського повіту
Катеринославської губернії
(зараз – територія Донецької області).
Сталося це за новим стилем -
3-го січня 1868 року,
за старим – 22-го грудня 1867 року.**

Навчання

**Бахмутське духовне училище, в якому навчався,
а потім викладав письменник**

**Катеринославська духовна семінарія,
де письменник закінчував навчання**

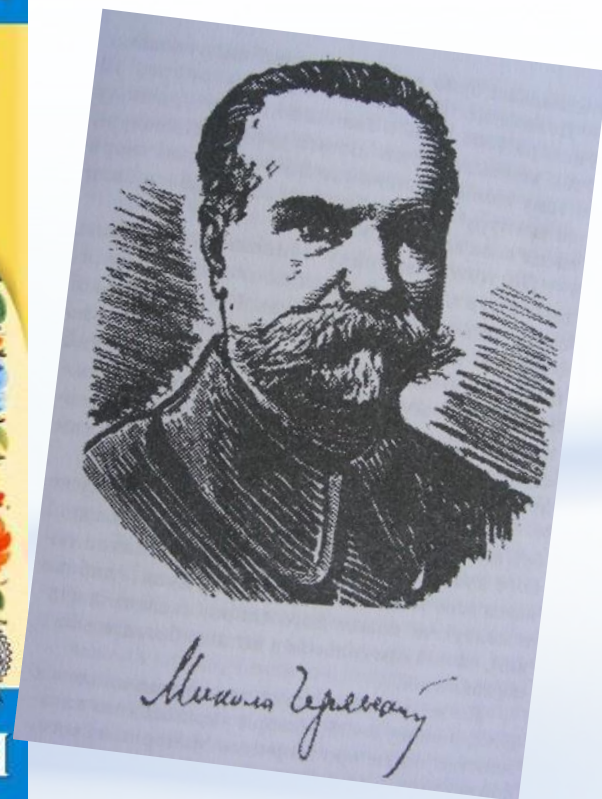
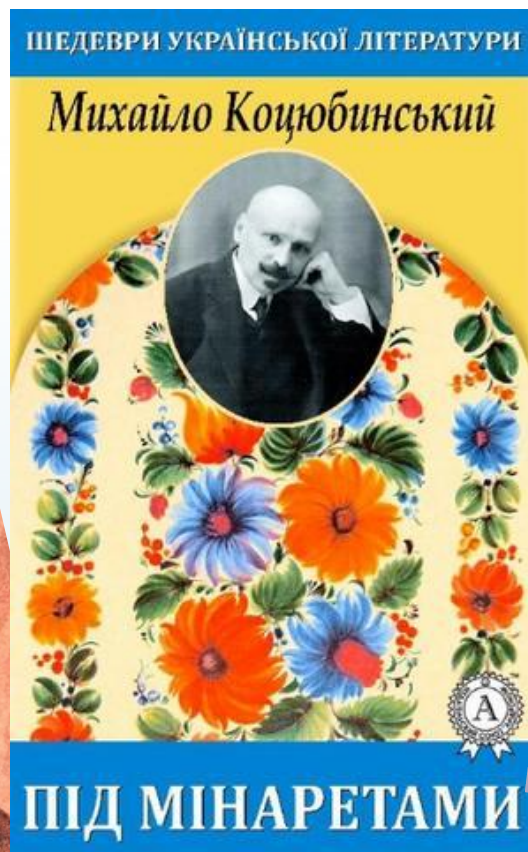
Чернігів. Знайомство з М. Коцюбинським, Б. Грінченком

Михайло Коцюбинський
(1864—1913)

Борис Грінченко
(1863—1910)

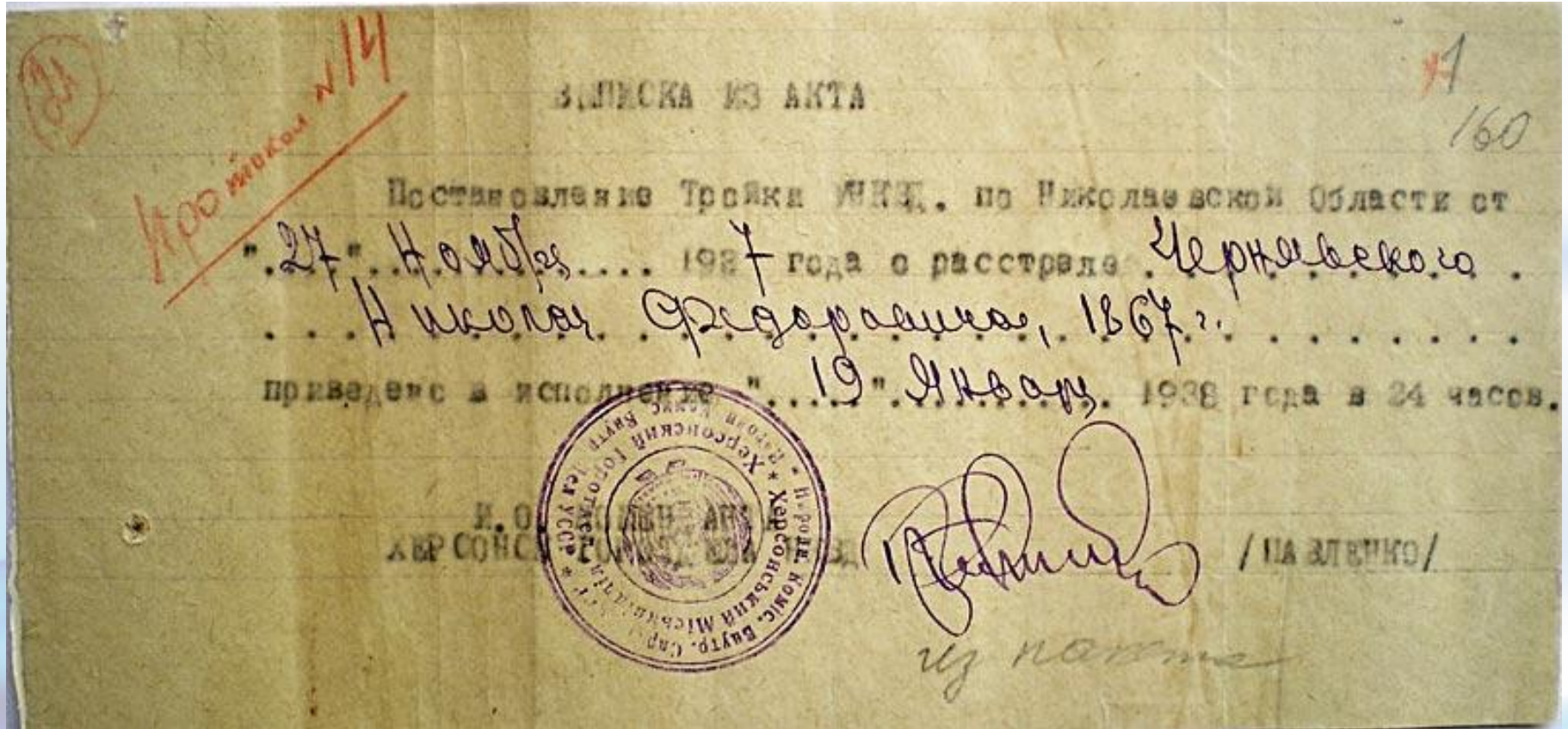
Участь у конкурсі редакції часопису “Киевская старина” на кращі літературні твори (1904 рік) . З двадцяти шести поданих було вибрано три – повісті В.Винниченка “Голода”, М.Коцюбинського “Під мінаретами” та М.Чернявського “Vaе victis!..”.

Поет, прозаїк, мемуарист, нарисовець, публіцист

Творчий доробок:

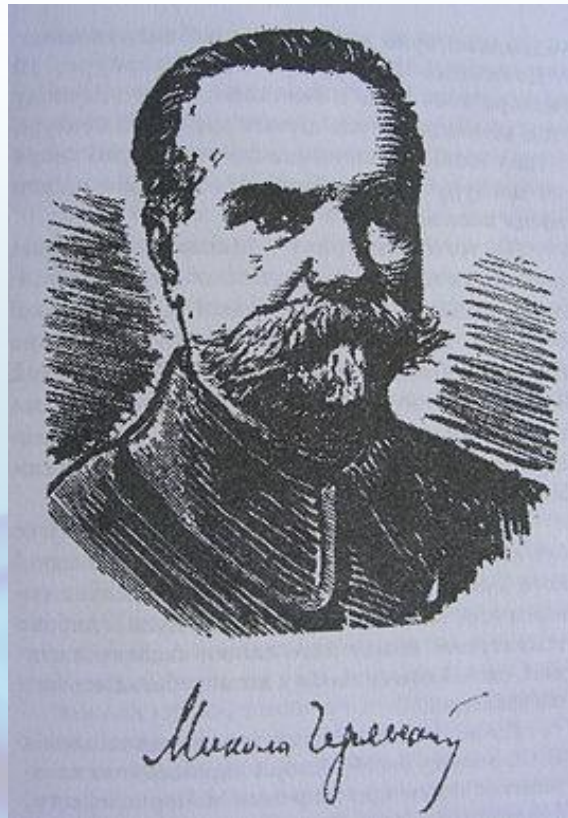
- шість поетичних збірок,
6 повістей,
- близько 80-ти оповідань,
- поетична інтерпретація “Слова про похід Ігоря”,
- переклади поезій російських та зарубіжних ліриків (Пушкіна, Лермонтова, Фета, Надсона, Гете, Гейне, Міцкевича, Гюго та ін.),
- мемуари,
- цікаві статті про творчість Т.Шевченка, П. Куліша, І.Франка І.Карпенка-Карого та інших українських митців.

Трагічна загибель

Виписка з акту про розстріл

Сторінками поезії Миколи Чернявського

*В промінні місяця блідому,
В тремтінні зірок золотому,
В бурхливих подихах зими,
В веснянім герці світу й тьми,
В німих очах, дзвінкому слові,
В піснях страждання і любові
Речей принада й краса -
Живе поезія свята.*

(«Поезія»)

Сторінка перша – донецька

*Я бачу знов вас, рідні гори!
Внизу Донець в лісах блищить,
В своїм одвічному уборі...*

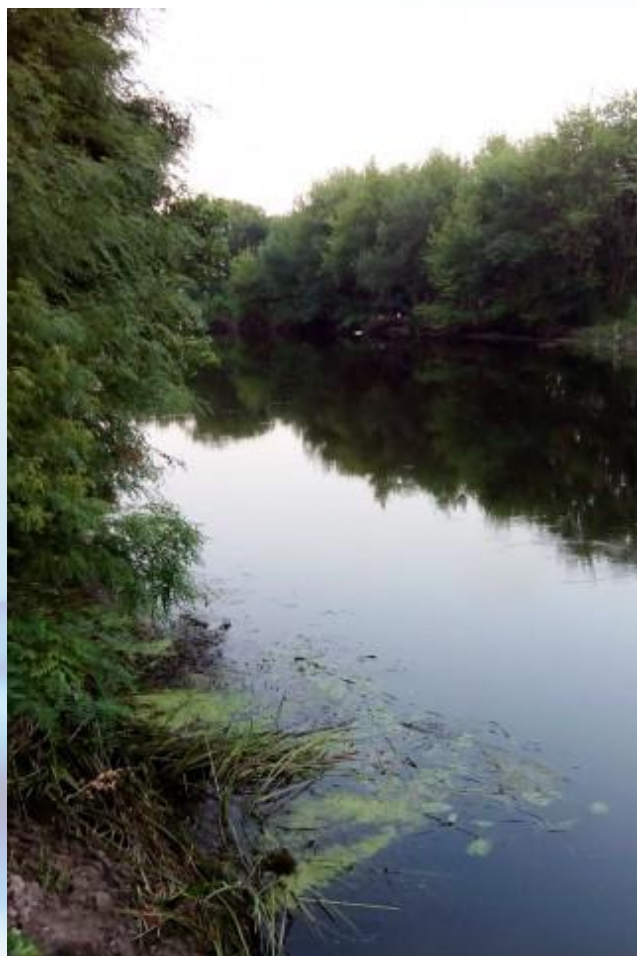
“Донецькі сонети”

ДОНЕЦЬ

*Я течу з країни,
Де шумлять бори,
Монастир старинний
Хмуриться з гори ...
В давні займанщини,
Де донців двори,
Дону з України -
Я несучу дари:
Сльози родникові
І янтар сосни,
Співи празникові
З мріями весни
Й темної діброви
Злототкані сни.*

“Донецькі сонети”

*О Донче, Донче тиховодий,
І ви, розлогі береги,
Я знов до вас, в країну вроди,
Прийшов звільнитись від ваги
Розбитих дум - дітей незгоди -
І сліз незримих! ..*

“Донецькі сонети”

*Прощай! Прощай, мій рідний, тихий краю,
Прощай, Донець, прощайте, гори, й ви!
У море я свій човен направляю,
В кипучий шум житейської молви.*

«Останнє прощай»

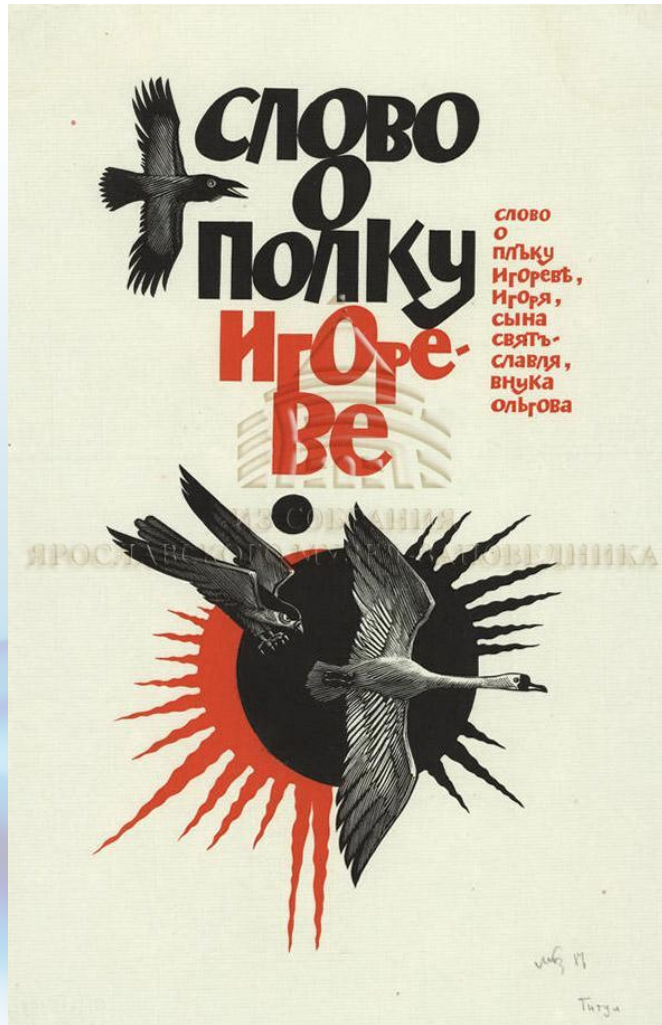
Сторінка друга - історична

*І бачу я: струї срібляні
Тремтять, до берега йдучи,
І хтось незнаний на світанні
Ворушить росяні кущі.*

*То Ігор-князь тіка з полону.
Слідом Овлур за ним. Збива
Убрання росяне з розгону...*

Переклади

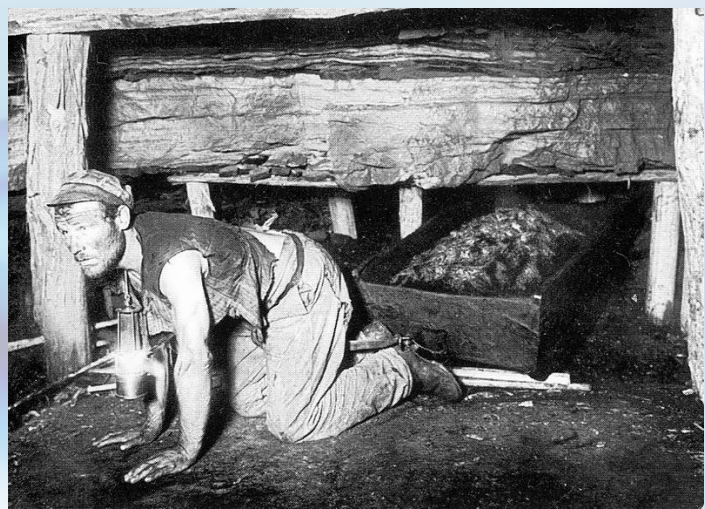
*Перед світом раним-рано
Чути голос Ярославни:
«Ой, полину по Дунаю
Я зозуленькою з гаю,
У Каялі свій хутровий
Обмочу рукав бобровий,
Витру рани почорнілі
На могутнім княжім
тілі!..»*

Сторінка третя - шахтарська

*У сажі, чорний, як мара,
Рукою піт з лиця втира
І кайлом вугіль б'є і б'є
В норі шахтар. На нього ллє
Мутна, холодная вода,
І лампа світиться бліда,
Моргає стиха, мов дріма.
Повітря дихати нема.
Чи скоро зміна? Голова
Звиса, неначе нежива ...
Півсуток цілих у норі,-
Тут знайдуть смерть
богатири!*

“Шахтар”

Духовний заповіт поета

*Вірте у геній народа,
Наш-бо народ молодий,
Ранку ж весняного врода
День обіща не блідий.
Буде він повний проміння,
Гомону праці й пісень -
Творчого духу горіння
Радісний день!*